

Твій час лежить в руці моїй...

Юрій Буряківець

Твій час лежить в руці моїй...
О, бережись його згубити,
Йдучі самотнім, без надій,
По знищенім лукавством світі!
І не врятуєшся ніде
В молитвах скорбних на колінах.
І Правосуддя гнівне жде
Тебе скарати за провини.
Бо Ти межу переступив,
Ногами потоптавши святість,
Чужих благаючи богів,
Щоб всесвіт розумом обняти.
Тебе уб'є в дорозі грім...
В земній розсиплешся утробі
В розбитім черепі твоїм
Змія чигатиме на здобич,
І зашипить серед гробниць...
Стовпи трухляві темінь вкриє.
З Твоїх провалених зіниць
Бездня холодом повіє.

1947